

6. septembra 2025

Meditačný obsah č. 309

Čítanie v Teozofii o posmrtno-duševnom bytí vedie krok po kroku k určitému rozlišovaniu fyzickej skutočnosti od duševnej, tej celkom svojskej a slobodnej oblasti.

[Nasledovný odsek](#), ktorý nadväzuje na doteraz prečítané, bližšie charakterizuje „astrál“ a je uvádzaný do súvislostí s priestorovým rozprestretím a priestorovými pohybmi takzvaných bytostí v tomto posmrtnom svete. Ak hovoríme o astrálnom tele, tak tento pojem je iba popisom všetkých ľudských akcií, ktoré siahajú od najhlbších pudových síl až ku krištáľovo jasnému tvoreniu myšlienok. Duša dostáva vplyvy od fyzického tela, ako to popísal Rudolf Steiner v nasledujúcom odseku, a zažíva učebné účinky, ktoré prichádzajú z ducha, to znamená z jasných myšlienok a predstáv¹. V nej sa stretávajú oba svety: ten, ktorý vystupuje emocionálne a vôľovo zdola, a ten zhora, ktorý učí viesť dušu prostredníctvom vedome formovaného myslenia stále znova a znova k poriadku, jasnosti a ďalšiemu rozvoju. Vo všeobecnosti však duša nie je telom, ani čistým duchom, ale, ako to bolo vyjadrené v minulej meditácii, je individualizovaným svetlom.

Svetlo a temnota sú dve veľké entity,

ktoré predstavujú to zjednocujúce aj to rozdeľujúce.

Keď človek nechá na seba pôsobiť túto meditačnú vetu spolu s myšlienkami Rudolfa Steinera a slová vo všetkej jasnosti pozdvihne ku koncentrácii, nevyhnutne spozná veľkú zákonitosť, ktorá zodpovedá posmrtným svetom, a tým aj duševnému bytiu. Pojmy svetlo a tma sa často objavujú v evanjeliách a v mnohých mytológiách². Pre duchovného bádateľa však nie je primerané, aby tieto pojmy používal iba ako rozprávku alebo emocionálne, ale aby ich dokázal priviesť do konkrétneho vnímania a aby štúdiom človeka, ako aj svoju vlastnú sebarelexiu zosúladiť podľa týchto zásad. Všetky formy, ktoré príliš zdôrazňujú telo a svojhlavú vôľu, vytvárajú temnotu s oddeľujúcim charakterom, zatiaľ čo ušľachtilé zaoberanie sa obsahmi spojené so zdravými procesmi vnímania a morálnym cieľom, ktorý nabáda k vzostupu celého

Meditácia 309

Napísal Administrator

Štvrtok, 11 September 2025 01:12 - Posledná úprava Utorok, 16 September 2025 06:57

ľudského potenciálu, vytvára skutočné svetlo, ktoré má vždy sympaticky spájajúci charakter. Deň a noc, teda svetlá pozícia Slnka a tmavá fáza, by však nemali byť jedinými príliš rozhodujúcimi faktormi, pretože pre dušu v posmrtnom živote nie sú udalosti na Zemi závislé od ranného svitania alebo nočnej tmy. Označenie „svetlé a temné“ sa vzťahuje na hlbšie spočívajúcu, vnútornú, spájajúcu charakteristiku človeka. Podľa toho, ako jednotlivec naplňa všeobecné svetlo svetového stvorenia ušľachtilými a vysokými myšlienkami, tak bude jeho duša vstupovať do spájajúceho charakteru svetového stvorenia.

¹ Tento týždeň treba pribrať dva odseky z Teozofie k tomu, čo bolo doteraz prečítané (meditácia 307 a 308); bude to po vetu „Tak ako je možné stanovovať zákony fyzického sveta a neprihliadať pritom k vplyvom, ktoré na jeho procesy môže mať napríklad človek, podobne je to možné aj v duševnom svete.“ (s.59 uprostred)

² Bhagavad Gíta (kapitola 8, verš 24-27) hovorí taktiež o dni a noci a o svetlých stránkach a temných pomeroch a výslovne uvádza, že človek, ktorý opúšťa svet vo svetlých fázach, povstane k spojeniu a ten, kto Zem opustí v temných dňoch, metafyzicky povedané s nedostatočným charakterom, vstúpi do svetov pripútanosti, to znamená do temnoty.

[meditácia č.308](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia č.310](#)